

Errata

43620 *Sjuksköterska i psykiatrisk heldygnsvård*

Sebastian Gabrielsson, Britt-Marie Lindgren & Git-Marie Ejneborn Looi

ISBN 978-91-44-14268-5

Tryckning 1:1

Sidan 162, under rubriken *Fastspänning*, ersätts första och tredje stycket av följande:

Fastspänning eller bältesläggning (eng. *mechanical restraint*) är ett exempel på en tvångsåtgärd som kan användas inom LPT (1991) och LRV (1991). Enligt 19 § i LPT är det tillåtet att i situationer där en patient riskerar att allvarligt skada sig själv eller andra spänna fast patienten i bältessäng. Med vissa undantag ska beslut om fastspänning fattas av chefsöverläkare eller specialistläkare med delegering. Under tiden patienten ligger fastspänd får hen inte lämnas ensam. Beslutet om fastspänning ska omprövas med jämna mellanrum och överskrids tiden om fyra timmar ska Inspektionen för vård och omsorg (IVO) underrättas utan dröjsmål.

När det gäller andra länder i Europa används fastspänning i exempelvis Belgien, Tyskland, Nederländerna och Italien, men inte i Storbritannien (Bak & Aggernæs, 2012). I Storbritannien används i större utsträckning kemisk begränsning och fasthållning (Al-Maraira & Hayajneh, 2019).

Sidan 163–164, under rubriken *Fasthållning*, ersätts textstycket av följande:

Fastspänning används i samtliga nordiska länder utom på Island (Bak & Aggernæs, 2012). Där har man inte använt fastspänning sedan 1930-talet utan tillämpar i stället fasthållning (eng. *physical restraints*). Användning av fasthållning som tvångsåtgärd saknar stöd i svensk lagstiftning. Att fasthållning generellt skulle upplevas som mindre integritetskränkande eller traumatiserande än fastspänning är inte belagt (Lynge et al., 2022), vilket inte utesluter att så kan vara fallet.